

[Ingolf Knudsen.]

slag til folketingsbeslutning om ændring af Københavns kommunes forfatning, idet jeg henviser til forslaget tekst og de ledsagende bemærkninger.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om optagelse af statskån i udlandet.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 76) findes i tidenden sp. 1857).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af statsbanelov.

Lovforslaget (nr. 52) findes i tillæg A. sp. 905, fremsættelsen i tidenden sp. 834).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Knud Damgaard (S):

Det er en sag fra småtingsafdelingen i ministeriet for offentlige arbejder, vi her skal beskæftige os med, men dette, at det er en lille ting, er ikke nødvendigvis det samme som, at den er uvæsentlig. Der er nemlig trafikikkerhed forbundet med den første del af lovforslaget, der i al sin enkelhed drejer sig om, at det har vist sig, at sikkerheden på banelegemet påvirkes lige så meget, hvis man opfylder et til banelegemet stødende areal, som hvis man graver i det. Derfor er det rimeligt, at man får pligt til at søge om tilladelse til sådanne opfyldninger.

Den anden del af lovforslaget har at gøre med det provenu, der hvert år opnås ved salg af effekter fra hittegodskontoret eller, som man vist siger på et mere moderne

sprog, kontoret for fundne sager. Det har hidtil været sådan, at provenuet gik til personalets sygekasse, men efter at vi har fået den lovpligtige sygesikringsordning, må man nu finde en anden adresse, og her foreslås det, at man overlader beløbet til DSB selv. Jeg vil dog gerne lufte den tanke, om ikke der bliver mere forbindelse mellem adkomsten til disse effekter og adressen på provenuet ved at lade det gå til et humanitært formål. Jeg synes, det er rimeligt, at vi i udvalget kigger på basistal, eventuelt over en årrække, for at se, om det også kan have nogen betydning at gøre dette.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne sige, at dette lovforslag gerne skulle have en let og ubesværet gang gennem tinget.

Ipsen (FP):

Jeg meddeler ministeren, at fremskridtspartiet vil se velvilligt på behandling af lovforslaget i udvalget.

Holmberg (V):

De to ændringer lyder faktisk fornuftige, og vi kan anbefale dem.

Gudme (RV):

Indholdsmæssigt er det lovforslag, vi nu har til behandling, faktisk så lille, at man har svært ved at se det, men ikke desto mindre har vi altså haft lejlighed til at se det to gange, nemlig hin berømmelige 8. november 1973 — hvor vi ikke kom til at behandle det — og så igen i dag.

Der er ikke noget i de to punkter, lovforslaget indeholder, som vi har noget at indvende imod. Hvis det kan være farligt at fylde op ved siden af et jernbaneanreal, er det i orden, at man fjører et ord ind for at understrege det. Det er også i orden, at statsbanerne, når der ikke findes nogen sygekasse mere, skal have de 50.000 kr. om året, det drejer sig om.

Men det er knap nok i orden, at vi på et tidspunkt, hvor vi betynges af virkelig store problemer, og hvor der er opgaver nok at tage fat på, skal sidde og tumle med sådan noget småpilleri. Samtidig med, at man andre steder i dette hus prøver på at finde en løsning på vore økonomiske problemer, så opfører vi os her i selve folketingssalen som

[Gudme.]

puslingelandet, mens verden larmer om vores vugge.

Derfor kunne der unægtelig være grund til for det første at spørge om det mere langsigtede, om vi i det hele taget ikke havde brug for en ændring i vores lovgivningsteknik, således at den slags bagateller ikke var et lovgivningsanliggende. For det andet om det mere kortsigtede, om man i hvert fald ikke, når man skal ændre i statsbaneloven, kunne samle lidt mere op på én gang i stedet for bare at komme med to sådanne petitesser og sige, at nu bliver der en ny lov, der er med til at fylde op imellem de par hundrede, vi har i forvejen.

Dette er altså en anbefaling af lovforslagets indhold, men en vis afstandtagen fra selve dette, at vi overhovedet skal have et sådant lovforslag.

Burgdorf (KF):

At udgravninger umiddelbart op ad et banelegeme kan virke forstyrrende, er jo ganske indlysende. At også opfyldninger skal kunne virke på samme måde, har jeg i hvert fald ikke været klar over, men hvis statsbanerne mener det, så må det også være rigtigt, at de har hjemmel til at kunne være med til at bestemme om det.

Om det andet punkt i lovforslaget angående de glemte og tabte sager vil jeg sige, at jeg synes, det er rimeligt, at provenuet tilfalder statsbanerne.

Ib Larsen (CD):

Fra centrum-demokraternes side kan vi gå ind for det af ministeren for offentlige arbejder fremsatte lovforslag. Dog vil vi gerne vedrørende det punkt, der hedder overskud af salg af glemte og tabte genstande, foreslå, at overskuddet fremover tilfalder jernbaneorkestrene, som skulle være i nød for penge.

Henning Philipsen (SF):

Jeg håber ikke, at ministeren for offentlige arbejder tager mig det ilde op, når jeg nu henviser til, at ministeren også er minister for religion i dette land, og når jeg så føjer til, at guderne dog skal vide, at det er petitesser, det her drejer sig om.

Lad mig så yderligere gøre et par bemærkninger. I § 1, punkt 1, foreslår ministe-

ren § 64, stk. 1, affattet således, at man ikke må foretage udgravning eller opfyldning i en sådan nærhed af statsbanernes grund, at der derved kan opstå fare for driften. Jeg må måske gøre den bemærkning, at jeg ligesom har et indtryk af, at det, der kunne betyde en endnu større fare for driften af statsbanerne, det er den takstpolitik eller mangel på takstpolitik, som ligger til grund for den måde, hvorpå statsbanerne arbejder for nærværende.

Jeg vil gerne tilslutte mig hr. Ib Larsens bemærkninger vedrørende punkt 2 om, at dette overskud fra auktionerne stadig væk skulle kunne tilfalde DSBs personale på en eller anden måde, f.eks., som hr. Ib Larsen foreslår, til statsbaneorkestrene, men måske også til DSBs personale, til f.eks. sociale formål, ferie hjem, eller hvad man nu i øvrigt måtte anse for at være rimeligt.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti føler, at er der ved forandringer i jordsmonnet fare for banelegemet, er det naturligt, at man må søge om tilladelse til at foretage sådanne forandringer.

I almindelighed vil det, når man bygger og foretager opgravninger eller udfyldninger, selvfølgelig være kommunen, man søger om tilladelse. Men hvem har i øvrigt ansvaret for, at der bliver søgt? Er det den, der eventuelt foretager disse forandringer?

Angående overskuddet ved salg af glemte sager ville jeg mene, at det var naturligt, at overskuddet gik til det velfærdskontor, som man har inden for DSB.

Mølgaard (DR):

Det lovforslag, vi nu har til behandling, skal jeg erklære retsforbundets gruppes absolutte velvilje over for. Vi kan kun være positive over for et forslag, der lyder så fornuftigt. Det er så fornuftigt, at man kunne ønske sig det henvist til det politisk-økonomiske udvalg, så dette udvalg dog for en gangs skyld kunne få et fornuftigt regeringsforslag at arbejde med.

Ministeren for offentlige arbejder (Damsgaard):

Jeg er i den glædelige situation, at jeg kan takke alle ordførerne for den tilslutning, de har givet til dette lovforslag.

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Det er jo rigtigt, at det ikke er de store problemer — hr. Gudme var inde på det — men små ting har jo også ret, og sådan som forholdene er nu, er det et lovgivningsanliggende, hvis jeg vil have det ændret.

Med hensyn til de ca. 50.000 kr., der kommer ind ved salg af glemte sager, er mit forslag, at det går til statsbanerne. Der er jo så mange velfærdsforanstaltninger — nu forstår jeg, der både er orkestre og andre ting — så det kan måske være svært at finde det sted, hvor pengene skal hen. Men hvis man alligevel vil drøfte lovforslaget i udvalget, vil jeg da være lydhør over for, om der kan være et formål, der er bedre end statsbanernes kasse. Indtil videre holder jeg fast ved, at det vist er det rimeligste sted, de går hen.

Så må jeg måske sige til hr. Henning Philipsen, at takstpolitik falder nu lidt uden for det sikkerhedsmæssige, som her er til behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om luftfart.

(Lovforslaget (nr. 54) findes i tillæg A. sp. 909, fremsættelsen i tidenden sp. 836).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Otto Mørch (S):

Socialdemokratiet kan tiltræde begge de foreslåede ændringer af lov om luftfart. Vi

er enige med ministeren i, at der nu må tilvejebringes den fornødne lovhjemmel til, at også personalet i ikke-offentligt drevne lufthavne kan foretage de fornødne eftersyn til sikring af lufttrafikken.

Vi finder det også rigtigt, at det personale, der skal medvirke, skal godkendes af politiet, da det jo kommer til at beskæftige sig med politimæssige kontrolopgaver.

Desværre må vi konstatere, at aktuelle flykapringer fortsat gør det nødvendigt med en meget skærpet kontrol af vore lufthavnsområder.

Jeg håber gennem den nu udvidede ordning, at man kan undgå væsentlige forstyrrelser og væsentlige gener ved lufttrafikafviklingen.

Den anden ændring af lov om luftfart er der lidt penge i, om end den er af beskedent omfang. Der bliver nu mulighed for at opkræve afgift for den hjælp, der af staten ydes luftfarten ved forskellige former for sikringstjeneste. Jeg tænker her på flyveleder-, radio- og vejrtjeneste ud over det egentlige danske flyvekontrolområde, hvor vi jo i forvejen har en form for afgiftsdækning. Vi får nu mulighed for omkostningsdækning i forbindelse med udgifter, vi har til de luftfartshjælpe midler, vi stiller til rådighed i Grønlands- og Færøområdet.

Vi kan altså anbefale begge de foreslåede ændringer.

Glensgård (FP):

Det af ministeren for offentlige arbejder stillede forslag om ændring af lov om luftfart omfatter reelt to ændringer.

Ændringen af § 70 a, stk. 4, giver mulighed for kontrol af passagerer og gods af ikke-politiuddannet personale.

Med den udvikling, som flykapringerne har taget, må udvalget, som skal behandle denne sag, arbejde hurtigt. Fremskridtspartiet ser med tilfredshed på, at politi frigøres til andet arbejde, hvilket måske igen kan give den danske borger mulighed for at bevæge sig på offentlig gade efter lygtetændingstid.